

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. SEPTEMBER 1937

9. ÅRGANG

NUMMER 17.

Guds gaver til menigheten.

Guds menighet, den flokk av troende som har sluttet sig sammen, ønsker Gud ved sine gaver å utvikle. Hvorfor mange menigheters andre forhold er i en så sørgetlig forfatning er for at de ikke forstår å gjøre sin bruk av Guds gaver til dem.

Først og fremst er det verdt å stanse for at det største er gitt den, nemlig Kristus. Han er menighetsens grunnvoll. Han er legemets hode, og han gav seg selv for menigheten for å heilige den idet han rensem det ved vannbadet i ordet, for at han selv kunde fremstille den for sig i helligitet uten plett og rynke eller noe sådant, men at den kunde være hellig og ulastelig.

I forbundelse med menigheten finner vi ofte uttrykket «oppbygge», den lignes altså med et byggverk. Men da gjelder det jo at de rette arbeidene får komme på sin plass, skal det bli noe av det. På et hus som skal bygges brukes mange slags fagfolk, og disse samlet fører huset frem til hvad det skal være. Ikke en mann alene greter det hele, men både graver, murere, snekkere, malere o. fl. må til.

Slik foregår det også i byggningen av Guds menighet.

Det er nødvendig at man får øjnene opp for dette, og lar Guds gaver komme til ellers blir det stillstand, eller i minste fall skakkjøring.

I Ef. 4, 11–13 står det omtalt noen av disse arbeiderne: «Og det er han som gav oss noen til apostoler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder, noen til lærere, for at de heilige kunde bli fulkomengjorte til tjenestegjerning til Kristi legemes oppbyggelse. Intil vi alle når frem til enhet i tro på Guds sannhet og i kjennskap til ham, til manns modenhet til alders målet for Kristi fylde.» I 1 kor. 12 taler Paulus om andre gaver som er gått til menigheten, som visdomstale, kunnskapstale, tro, nædagaver til å helbrede, kraft til å gjøre undergjerninger, profetisk gave, prøve ånder, forskjellig slags tunger, og tynding av tunger. Alt dette er av Gud gitt til menighetsens oppbyggelse.

Dessverre finner vi i mange menigheter liten og ingen respekt for disse ting. Mange mener de er blitt så åndelige at de ingen predikanter mere behøver. Preke kan selvfølgelig forstås, og derfor er disse umødvenlige. Men man bør være våken for at det er forskjell på å preke og å utføre et åndelig arbeide. Predikanten utfører ikke sitt største arbeide på prekestolen, men i ensomheten om dagen under bønn til Gud. Dette kan ikke andre gjøre som er optatt med dagens slit og strev.

Andre igjen behandler disse gaver, predikantene, på en annen kjødelig måte og «henger sig op i spesielle lik de i Korint. Og dette

bringer alltid trette og spild med sig. I Korint var noen så sørgetlig begeistret for Paulus, muligens fordi han var en klok mann, men andre igjen ikke likte ham. Han kom jo så skjelvende og bevente, så det var ingen ting. Andre igjen likte så godt Kefas. Han var så mektig fylt av Guds And, en dristig vekkelsespredikant var han, en folketaler av rang, som talte så 3000 ble frelst en dag og 5000 en annen dag. Etter andre var så begeistret for Apollos. Han var nemlig så veltalende, og det var en sånn fryd å høre ham tale; grammatikalsk feilfritt, og dessuten så brennende i anden. En fjerde klikk holdt sig bare til Kristus, men disse var også kjødelige, sier Paulus. De hadde sikker respekt for noen av Guds vidner, hadde blitt oppblæste og overåndeliggjort.

All mennesketilbedelse av Herrens vidner samt forkastelse av dem er helt ut kjødelig. De har alle fått hvert sitt arbeide å utføre og er alle like nødvendige for at menigheten skal kunne vokse frem til hvad den skal være.

Dessuten er det nødvendig å slippe de åndelige nædegaver til i formaslingen. De som har fått nædegaven å styre må bli satt inn i ledelsen, og ellers bør alle ni nædegaver få fritt rum.

Mange stenger igjen her, men de bør vække for sitt ansvar. De hindrer menighetsens utvikling, og det får følger både innadtil og utoadtil.

All god gave og all fullkommen

Takk Jesus!

(1. Peter 2, 9.)

Tone: Hvilk en underfull, underfull Freiser Kjære freiser han takk at du reddet mig ut fra syndelvets jag. Du aldri blev trett av en kalle. Men du kalte ved natt og ved dag.

Kor:

::: Kjære freiser jeg priser ditt navn::: Du dede for mig på Golgata høi. Ja, for evig jegprise vil dig.

Jeg dig aldri kan glemme o. Jesus For din underbare nåde mot mig. Om jeg snubler, så gir du mig krefter. Herre, takk at jeg tilhører dig!

Ved ditt kors og din død og din seier

og det fullbrakte Golgataverk. Nu den herlige frelse jeg eier;

somer gjør mig frimodig og sterke. Kun om dig, kjære Jesus, jeg synger Du er alt, du er livet for mig. Med alt synd, jeg til korset mig klynger.

Jeg er renset og frigjort i dig!

Nu jeg hviler så trygt hos min frelses

ser som har løst meg fra djevelens garn. Jeg har funnet en venn som jeg elsker.

Om min frelses har funnet sitt barn S. O.

gave kommer ovenfra fra lysenes fader hos hvem der ikke er forandring eller skiftende skygge. La oss derfor med dyp ærbeidhet takke Gud for gavene, og søker dem i rikelig mål til menighetsens oppbyggingse. La oss slappe all egoisme og selvinteresse og la Gud få ráde med det han gir, så skal nok den øde mark etter en gang blomstre.

Ruben Dammen.

Er du en sjelenvinner?

Enhver kristen skulde gjøre sjellevinbarbeitet til en livsopgave, fordi det er et arbeide Jesus Kristus har befalt oss å gjøre. Da den Herre Jesus Kristus forlot jorden, gav han sin marsjeringsordre til menigheten. Du vil finne den i Mat. 28, 19. «Gå derfor ut og gjør alle folk til mine disipler» o. s.v. Den befaling var ikke bare for de første 12 disipler, den gjelder enhver Jesu Kristi etterfølger til alle tider i kirkenes historie. Tar man Aposternes gjerninger, finner man at i den første menighet betraktet enhver kristen denne misjonsbefaling nemlig å gjøre disipler, å vinne sjeler, som noe der gjaldt enhver av dem. Som eks. kan du slå opp Ap. gj. 8, 4, hvor det heter: — De som nu var adsprett, drog omkring og forkynte evangeliet. Og disse som var adsprett over Judeas og Samarias land undtagen apostlene og — de som nu var adsprett drog omkring og forkynte evangeliet. Han hadde intet mere å si. Og hvad kunde han si?

Mine damer og herrer, hver eneste kvinne og mann som bekjenner seg å være en kristen og ikke vinne andre for Kristus, er ulydig mot ham. I krigstilfelle har det alvorlige følger å være ulydig mot den be-

en kristen? — Ja, min herre, svarte han, — jeg betrakter mig som en kristen. — Er De med og fører andre til Kristus? sa jeg videre. — Nei, jeg gjør ikke, svarte han, — det er ikke mitt arbeide, det er De res gjerning, jeg føler mig ikke kalt til det. Jeg er kalt til å være sakfører. De er kalt til å preke evangeliet. — Hvis De er kalt til å være en kristen, svarte jeg, — da er De også kalt til å vinne andre for Kristus. — Det tror jeg ikke, sa han. — Her her, sa jeg til ham, og åpnet min bibel og fant Ap. gj. 8, 5 og bad ham lese: — De som nu var adskredt drog omkring og forkynte evangeliet. Og de ble alladsprett over Judeas og Samarias land undtagen apostlene og — de som nu var adsprett drog omkring og forkynte evangeliet. Han hadde intet mere å si. Og hvad kunde han si?

Mine damer og herrer, hver eneste kvinne og mann som bekjenner seg å være en kristen og ikke vinne andre for Kristus, er ulydig mot ham. I krigstilfelle har det alvorlige følger å være ulydig mot den be-

Levende vannkilder.

Og hun sa: Giv mig en velsignelsesgave, fordi du har sett mig i sydlandet, gi mig nu vannkilder! Så ga han henne de øvre og nedre kilder.

(Josva 15, 19.)

Det var Kaleb s datter Aksa som uttalte disse ord til sin far. Hun var anvist oppoldstads i det tørre sydlandet og var en formutig kvinne som forstod at skulde hun kunne leve og bo der trang hun og hennes familie vannkilder i dette tørre land.

Hun trengte da inn på sin far og bad ham om vannkilder. Og Kaleb ga henne de øvre og nedre kilder.

Vi som er Guds folk idag føler ofte at vi er satt i «sydlandet» — på tørre steder. Vi kjenner at vår sjel er i den stilling som Salmistensier: «Som en høy skraker etter rinnende bekk, så skriger min sjel etter Gud i øg! Min sjel torster etter Gud, etter den levende Gud.» (Salm. 42, 1–2). Dog Gud være lov og pris. Det er anledning til å få vannkilder i denne verdens «sydlandet». Nettopp slik som denne kvinnen var pågående og bad sin far om «kilders» behov i som Guds folk idag å være i en bedende stilling. «Den som ber han får.»

Gud har gitt oss «vannkilder i sydlandet» og disse kilder er Guds ord. Hvis vi vil ha velsignelser av Gud må vi finne dem i ordet. Ordet er mange ganger sammenligget med vann og Gud være evig lov! Det er gitt oss kilder i dette ord som aldri slår fell, hverken i kule eller tørke. Jesus sier til kvinnen som ber brønnen: «Kjente du Guds gave og visste du hvem det er som sier til deg. Giv mig å drikke, da had-

de du bedt ham og han hadde gitt dig levende vann.»

Det underbare med kildene er at den alltid strømmer fram. Sommer og vinter, i hete og kulde, uavbrutt strømmer den fram.

Om omgivelsene er aldri så tørre og hårde, kilden strømmer like klar forfriskende og opplivende og den bringer sundhet og liv med sig.

Jesus sa til kvinnen ved brønnen: «Den som drikker av det vann jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vann jeg vil gi ham blir i ham en kilde med vann som velder fram til evigt liv.» (Joh. 4, 14). God hjelpe oss til å drikke i fulle drag av disse kilder.

II.

Noe av det verste som kan hende i en krig er at fienden får stoppet tilførselen av vann til sin motstander. Uten vann kan ingen leve. Derfor forsøker også enhver krigsførende makt å delege vannkildene for motparten. I 1. Moseb. 26 leses vi om at filisterne hadde tilstoppet de brønner som Abraham hadde gravet og som var absolutt nødvendige for at Isak kunde holde seg på disse steder. Isak lot brøndene opgrave, men filisterne kastet dem igjen på nyt. Det blev en kamp om vannkildene.

Vår motstander djevelen, forsøker også å få stoppet tilførselen fra ordets vannkilder for oss. Han vet at hvis vi ikke får tak i disse kilder, ikke finner frem til den trøst som skriften gir, så vil vi omkomme. Så lenge menneskehets historie kan følges tilbake i tiden finner vi beviser på det og ofte har det lyktes for ham, dessverre. Vi bor i et tørt og stenete «sydland», og prøvelser, kamper, fristelser og motgange gjør det ofte vanskelig for oss. Vi priser Gud for at i dette «sydland» har han gitt oss sitt ord og i Salm. 119 utbryter salmisten: «Det er min trøst i min elendighet at ditt ord har holdt meg i live.» (vers 50). Den som drikker av dette vann som er Guds ord kan aldri tørste ihjel. God være takk! La oss ta imot Guds løfter i tro og vi skal aldri tørste, åndelig talt.

III.

Hvis ikke fienden kan få stoppet kildene benytter han sig av andre fremgangsmåter. Han forsøker å forurense og gjøre vannet udrikkelig. I 2. kor. 17 skriver Paulus: «Vi er ikke som de mange, slike at vi forfalsker Guds ord til egen vinding; men som i renhet, ja som av Gud taler vi for Guds æsyn i Kristus.» Den første tanke djevelen forsøkte å få inn i menneskene var tvil på hva Gud hadde sagt. Han sier: «Har Gud virkelig sagt slik.» Han forsøker å få tvil inn i menneskehjertet på Guds ord sannhet og det lyktes alt for godt for ham. Vi kjenner alle til beretningen om Adam og Evas fall. Ved deres fall kom synden inn i verden. Siden har vor motstander benyttet samme fremgangsmåte, og ofte med held.

Av Dr. A. Torrey.

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Aboementpris er: I løsseq 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet kostet bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles til alle landets postanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringer, skriftlige opspørgsler og betalinger skjer til ovenstående adresse:

Ny artikkelserie:

Den frie bevegelse i Norge.

En interessant artikkelserie begynner vi med fra førstik. nr. Det er meningen å bringe en kortfattet beskrivelse av de forskjellige frie forsamlinger i vårt land. Den vil i likhet med «Nedegavesenes historie» komme som utklyppningsfeljeton og antagelig utgis i bokform. Vi tenker å bringe fotografier av forsamlingslokalene m. m.

Nu vil en slik illustrert beskrivelse bli forholdsvis kostbar og vi ventet da at de forsamlinger som blir omtalt bestiller endel av de nr. hvor deres virkefelt er omtalt til ekstra salg.

Vi skal komme tilbake til dette neste nr. om vi lever og Gud vil.

Når prøvelsene er store, vi kjenner oss hjelpeles og ingen utvelger, så er det mange ganger vanskelig å tro Guds løfter, driske av kilden. Da er fienden ute og vil legge en annen mening i ordet for oss. Han foreurer Guds levende vannkilder for oss.

La oss da gå like til ordets kilde og tro det som det står og vi skal få slukket vår tørst.

G. Iversen.

Like til denne stund er vi både hungrige og tørste og nøgne og

Baptistene har vanskeligheter i Italia.

I bladet «Missions» skriver misjonssekretær C. E. Maddry om de vanskeligheter de møter i Italia bl. annet:

«IN 1922 kjøpte misjonsskapet et større stykke land på et høidrag like utenfor Rom. Det var vår hensikt å bygge en bibelskole for kvinner og en teologisk skole for italienske baptistpredikanter. På grunn av de finansielle forhold i Amerika blev det imidlertid umulig for oss å gjennomføre våre planer med én gang, men så snart forholdene forbedret sig skulle vi gå igang med bygningsarbeidet.

For fire år siden konfiskerte i-midlertid den italienske regering nesten halvdelen av vår eiendom og bygde et stort gymnasium for sin ungdomsbevegelse, for de hadde betalt noe av pengene, og prisen ble fastsatt av regjeringen til bare en tredjedel.

Vinterhefte.

Nu er tiden inne da vi må ha stoffet til vårt vinterhefte igjen.

Vær så smidig å send det snarest.

Har du betalt kontingen-ten?

Gullhorn.

Den som har et stolt mot vekkertrete; men den som forlater sig på Herren skal trives. Ordsp. 28, 25.

Hvad gjør du?

Før din sak mot din neste, men åpenbar ikke annen manns hemmelighet for at ikke den som herer det skal utskjelle dig og ditt onde rykte ikke vite fra dig. Ordsp. 25, 9 — 10. Hvad gjør du?

Et menneskes klokskap gjør han langsmodig og det er ham en ære og overse fornarmer. Ordsp. 19, 11. Hvad gjør du?

Den som dekker over overtredelse søker kjærlighet; men den som oppriper en sak skiller venn fra venn. Ordsp. 17, 9. Hvad gjør du?

Før fall oppholder enmanns hjerte sig, men ydmykhet går forut for sere. Ordsp. 18, 12. Hvad gjør du?

En sjel som velsigner skal trives og den som læsker andre han blir også selv læsket. Ordsp. 11, 25. Hvad gjør du?

Seks ting hater Herren og syv er ham i vederstyggleghet: Høye spiner, falsk tungt og hender som utsøser uskyldig blod. Et hjerte som openter under råd, foddet som skynder sig å løpe til det onde, den der volder trette mellom brødre. Ordsp. 6, 16—19. Hvad gjør du?

Men jeg sier eder: Elsk eders fiender, velsign den som forbanner eder, gjør vel imot den som hater eder, og bed for den som forfølger eder. Matt. 5, 44.

Like til denne stund er vi både hungrige og tørste og nøgne og

av den virkelige verdi. Ved hjelp av det amerikanske utenriksdepartement og vår ambassadør i Rom fikk vi endelig den italienske regjering til å love at den skulle betale oss i to terminer.

For et år siden tok regjeringen også resten av vår eiendom og skal betale bare en tredjedel av hvad den er verd. Man krever også at vi skal ha regjeringens tillatelse til å kjøpe nyt land så der er nu liten utsikt til at vi kan få en passende plass for vår skole og fullføre bygningsarbeidet. Regjeringen har også stengt flere av våre kapeller, og flere av våre predikanter er blitt nektet tillatelse til å preke. Dessuten har regjeringen lagt alle våre baptistpredikanter inn under den drastiske arbeiderlovgivning, så vi kan ikke under noen omstendighet eller av noen som helst årsak avskjedige en predikant uten å betale ham godtgjørelse i forhold til da år han har virket og til den lønn han har hatt.

VI står nu ansikt til ansikt med en vanskelig situasjon, og på alle måter blir vi hindret ved smålig politivedtekter og ved nedrig og hatefulfull forfølgelse. Der er ingen religionsfrihet i Italia nå.»

missanhandede og hjemløse og mis- dige, idet vi arbeider med våre egne hender. Vi blir utskjelte — og vi velsigner; vi blir forfulgt — og vi tåler det; vi blir spotede — og vi formarer; Vi er blitt sam utskudd i verden, en vemeise for alle inn til nu. 1. Kor. 4, 11—13. I slike herlig seier leved Paulus. Vi kan alle få det likeadan. Frelsen er ikke lære men liv. Kristus liv. Og det liv er du kalt til, ikke at leve for dig selv, men for andre. Herre Jesus hjelpt oss frem i dette liv og til den seier.

En broder.

Mor!

Mor, mor
hvilket underlig ord —
det rummer all sødme, all kjærlig-
het stor —
det gjør mor!

Mor, mor,
var det første ord
jeg mumlet som liten, og når jeg
blev stor,
var det mor.

Mor, mor —
i sorg og glæder —
og når jeg gikk feil, hvem hjalp
mig på vei,
det var mor.

Mor, mor —
hun lærte mig bede —
d hvor det gav glæde, det sårene
lagte —
slik er mor.

Mor, mor —
hun aldri mig glemte —
mitt navn kjærlig nevnte, i hjerte
og bønn,
kjære mor. —

Mor, mor —
mens du er i live —
jeg vil du skal vite, at ingen på
er sørn mor.

September 1937.

Halvor Blom Bakke.

SPREDTE FELTER

Congomisjonsfest i Askim.

Søndag 29. august hadde Congomisjonsvennene som arbeider for Alb. M. Christiansen fest i lokalen «Eben-Ezer», Askim.

På formiddagsmøtet var det ikke så særlig mange tilreisende. Vi kom like etter at møtet var begynt og br. Aimar Karlsen stod nettopp og vidnet om at Gud er trofast, da vi kom inn i lokalen.

«Ebenezer» er et meget pent lokale og nettopp oppusset. Derefter talte evangelist Jul. Sørensen fra Skien med sin forstander Pastor Arnesen i spissen, og G. oss herlige møter i de dager, tid nærmest.

Lørdag aften holdtes et sang og musikkmøte hvor omkring 300 mennesker (når en skal skrive samme) kom til å reklame med usannheten så ofte blir gjort). Vi fikk høring — Solosang Trio og musikkstyrke. Pastor Arnesen holdt en tale om å holde en ständig ild som det trenges i våre dager.

Søndag holdtes tre møter 10.30, 3.30 og 6. aften som vi kjenner Guds underbare makt. Kl. 3.30 var det møte i den Kulaparken her hvor det var et let endel mennesker som lyttet til budskapet fra Herren, og de møter var i vårt lokale, «Taknaklet». Ja, det var isannahenge møter Gud gav oss, riktige gode møter, ikke bare i navne i virkeligheten. Musikkvennen Pastor Arnesen var i ilden både og det var en glede å se dem.

I tiden 23. aug. til den 24. har vi hatt besøk av en sveitser. Pastor Salerman fra Sverige. Det har vært mye aften, hvor musikklaget og de sangkor har deltatt.

Søndag 19. september har ungdomsstevne her hvortil vi ter mange.

David om å bygge Herren. Br. Lind talte fra Salmen 20 og stanset ved at Herren saktmødig er og er trofast og skunnelig. Derefter fikk vi.

På farten Moss Torsdag 26. a ledning til å de gen», Moss, igjor var der også Guds ord.

Askim.

Søndag 29. a misjonen fest. Da br. Lind s wäre med 1. n Syvertsen og h. og str. Larsen, det enestående reiste gjennom Spydeberg, og som formiddag (Møtene er on det).

Lørdag aften holdtes et sang og musikkmøte hvor omkring 300 mennesker (når en skal skrive samme) kom til å reklame med usannheten så ofte blir gjort). Vi fikk høring — Solosang Trio og musikkstyrke. Pastor Arnesen holdt en tale om å holde en ständig ild som det trenges i våre dager.

Søndag holdtes tre møter 10.30, 3.30 og 6. aften som vi kjenner Guds underbare makt. Kl. 3.30 var det møte i den Kulaparken her hvor det var et let endel mennesker som lyttet til budskapet fra Herren, og de møter var i vårt lokale, «Taknaklet». Ja, det var isannahenge møter Gud gav oss, riktige gode møter, ikke bare i navne i virkeligheten. Musikkvennen Pastor Arnesen var i ilden både og det var en glede å se dem.

I tiden 23. aug. til den 24. har vi hatt besøk av en sveitser. Pastor Salerman fra Sverige. Det har vært mye aften, hvor musikklaget og de sangkor har deltatt.

Søndag 19. september har ungdomsstevne her hvortil vi ter mange.

Manda

fredssaker som kan sjonsleier en slags herlige barn op i klassef

Russland med et b drømme stå nem ikke an der de angripe Etiopia krig; h styrke nia fo lovliv

Hvor tar et sprogskjent gest. Eft denn Matt de til nade til tr

M. Engang kunde man reise som heist i verden og treff mennesker som drømte om fred som arbeidet med å finne nye land for å fremme voldgift, amning og internasjonal samarbeid. Idag er hele nasjonene her lukket for slike tanker. Idag forholdene slik i Tyskland at som sist vant Nobels fredspris

På farten.

Moss

Torsdag 26. august fikk jeg anledning til å delta i et møte i «Logen», Moss, igjen. Br. H. E. Hegh var der også og det var åpent å tale Guds ord.

Askm.

Søndag 29. august hadde Kongmissionen fest i «Ebenzer», Askim. Da br. Lind skulde dit fikk jeg være med i hans bil fra Moss. Br. Syvertsen og hustru fra Drammen og str. Larsen. Moss var også med, og det var en riktig hyggelig tur i det enestående vakre havstør. Vi reste gennem Våler, Hobøl og Spydeberg, og kom til Askim nettop som formiddagsmøtet begynte. (Møtene er omalta annetsteds i bladet.)

Larkollen.

Onsdag 1. september fikk jeg anledning til å delta i møte hos venner i Larkollen. Enda det var den travle høsttid og ikke bekjent at noen fremmed skulle komme ved det forholdsvis bra med folk. Det var åpent og lett å vidne om Gud. Hos vennerne på Buberg fikk jeg nyt glestfrihet som før. Gud vil velsigne alle som gjør noe for hans sak.

Moss.

Torsdag etter i «Logen». Var noe forkjølet og fikk nesten ikke stemmen til å fungere. Det gikk allikevel så noenlunde til sist. Gamle br. Lehne var også på møtet og avla et vidnesbyrd.

Ashem i Holmsbu i Hurum.

Lørdag kveld gikk jeg på møte i «Klippen». Broder Strøm fra Oslo talte først fra Joh. 10 om den gode hyrde. Efterpå blev undertegnede oppfordret til å si noe og br. Nordheim, en ung evangelist fra Haga, avsluttet. Det var et godt møte.

Søndag var det møte i Holmsbu. Det var ganske bra med folk og åpent å tale Guds ord. Søster Valborg Gommerud og Kristian Larsen deltok også til velsignelse. Et budskap i tunger og tydning som var både til eftertanke og opmuntring fikk vi også.

Mandag var det misjonsmøte hos

broder Osvaard Follstad i Asheim. Det var et riktig godt møte. Broder Nordheim deltok også der med videnbyrd og sang.

Onsdag kveld møte på bedehuset. Det blev et alvorlig og for min del iallefall, ranskakende møte.

Fra Kristiansand.

Jeg har idag gleden av å oversende endel nye abonnementer og vil da samtidig sende leserne en liten hilsen fra Kristiansand.

Den herlige sommer vil har hatt er nu forbi og høsten medler sitt komme. No tørke i forsamlingslivet kan jeg slett ikke si vi har hatt. Møtene har vært holdt regelmessig og tilslutningen har vært upåklagelig. Flere gange har vi hatt dags og det takker vi Herren for. Det er i forsamlingen en særlig andsfisk ungdomsfolk som er til godt eksempel og stor velsignelse. Musikken for eks. har vært så tro til møtene i sommer at den har fylt plattformen til hvert møte. I løpet av sommeren har vi avholdt flere stevner i byens omegn. Det siste ble avholdt på Graså i Iveland 8. august og blev et særlig velsignet stevne. Mange folk var samlet og ordet lå særlig åpent. Da begge møtene var over hadde vi gleden av å gå til vannet for å døpe br. Tarald Graså som er 75 år samtidig som en ung broder også blev døpt. Det blev en grepende stund og ikke mange gikk var tørre da br. Graså stod frem med sitt hjertelige videnbyrd og så sted ned i vannet. Hvor sikkert den grunnold som Herren har lagt, og vi skal blott tro, hvad i ordet er sagt.»

Mange idag kan gjøre den samme bekjennelse da de har fått et mørkt syn med Jesus. Han sannelig er verdens frelsrer. Hvor sikkert den grunnold som Herren har lagt, og vi skal blott tro, hvad i ordet er sagt.»

Mange idag kan gjøre den samme bekjennelse da de har fått et mørkt syn med Jesus. Han sannelig er verdens frelsrer.

Det var gildt å møtes med venner i Betania Kristiansand og da de hadde bestemt stevne og leiet Blåkors-lokalet som er et stort rummelig lokale, var det jo gildt å kunne være med til stevne også her.

«Om Herrrens nædegjerninger vil jeg sygne til evig tid, fra slekt til slekt til vi kunngjør dem i trofasthet med min munn.» Det er jo herlige anledninger Gud gir sitt folk å kunne samles i dette velsignede Jesu navn og de som benyttet sig av denne anledning var mange, så tilslutningen var god og noen ef-

terkom innbydelsen og kom frem til forbann.

Herrrens ord blev rikelig utsådd under dagens møter, både ved formiddagsmøtet, bibelstimen og eftermiddagsmøtet, og de mange videnbyrd under siste møte på sitt eget, men på din sak Herre.

Der er 22000 innbyggere i staden og de fleste er ikke freste.

Mens jeg skriver disse linjer er jeg på Lunde ved Farsund hvor jeg deltok sammen med Svennevik, Evenstad og misjonær Fjeld på de frie venners stevne her søndag.

Her var mange folk samlet og et herlig stevne. Dette er min første tur til Lista og nu skal jeg ha møte her hver aften denne uke. Herre gi seier for din sak.

Lunde 7—9—37.
Broderlig hilsen
Hans Wennesland.

Fra Sørlandet.

Kjære venner i Kristus Jesus. Fred!

«Nu tror vi ikke lenger for din tales skyld; for vi har selv hørt og vi vet nu at denne sannelig er verdens frelsrer.»

(Joh. 4. 42)

Mange av samaritanerne fra den trodde på ham for kvinnens ords skyld, og disse gav den apne bekjennelse: «Vi vet nu at han sannelig er verdens frelsrer.» Hvor sikkert den grunnold som Herren har lagt, og vi skal blott tro, hvad i ordet er sagt.»

Mange idag kan gjøre den samme bekjennelse da de har fått et mørkt syn med Jesus. Han sannelig er verdens frelsrer.

Det var gildt å møtes med venner i Betania Kristiansand og da de hadde bestemt stevne og leiet Blåkors-lokalet som er et stort rummelig lokale, var det jo gildt å kunne være med til stevne også her.

«Om Herrrens nædegjerninger vil jeg sygne til evig tid, fra slekt til slekt til vi kunngjør dem i trofasthet med min munn.» Det er jo herlige anledninger Gud gir sitt folk å kunne samles i dette velsignede Jesu navn og de som benyttet sig av denne anledning var mange, så tilslutningen var god og noen ef-

langt fra at rose mig uten av vår Herre Jesu Kristi kors, for ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden.»

Røkelsesalteret, de helliges bønn er stiger op for Gud. Gud giv at denne røkelse altid må stige op til Gud fra dem som har lært ham å kjenne.

Motet fortsatte med mange herlige videnbyrd til Herrens pris og ved avslutningen blev der oprakt hender fra noen som begjært forbann.

Hjertelig hilsen Rom. 12. 11—12.

Svennevik 6—9—37.

Jens Fjeld.

Litt fra Arendals-stevnet.

Lørdag 11. september stod turen for Arendal, hvor det årsvise høststevne skulle holdes i Betania — den frie forsamlings lokale.

Arendals-stevnen har vært meget populært, de har vært en tradisjon for byen fra mange år tilbake.

Hadde ønsket å vært tilstede på kommetfesten lørdag aften, men rakk dessverre ikke frem til den tid. Det fortalte at lokalet hadde vært fullt, og det var en interessert forsamling.

Søndag formiddag.

bar det til Betania. Det var ikke fritt for annet enn at jeg var litt i spenning, da jo Arendals-stevnen har vært meget omtalt og blitt rost som de mest storstegne. Da jeg ikke kjente så mange gledet det meg å få hilse på br. John Henriksen fra Eydehavn, som jeg blev kjent med på min første Sørlandsferd. Og jeg fikk anledning til å hilse på og bli kjent med mange nye troende. Den andelige familiekrets utvides sta-dig.

Formiddagsmøtet ble ledet av br. Halvor Blom-Bakke. Hansen Nærnes innledet med et Guds ord og br. Haug talte ut fra 5. Mosebok om Tabernaklet. Et meget interessant og belærende avsnitt av Guds ord. Efterpå sang og talte søster Kaspar.

Et litet barn blev velsignet. Noe som mer burde praktiseres offentlig. Ved avslutningen av møtet ble

fredsaken, vilde man bli betraktet som kandidat for en koncentrasjonsleir. I Italia idag er der bare en slags moral: Italias makt og herlighet. I Russland idag blir alle barn opdratt til å forakte og hate «klassifiendien.»

Russland idag er så sterkt optatt med å bygge op sin industri at alle drømmer om nye erobringer må stå hen. Men slike hensyn holder ikke andre diktatorer tilbake. Under de siste år har vi sett Japan angripe China og således bryte tallrike traktater. Italia har angrepet Etiopia i en kynisk åpen erobringskrig; hele tyske og italienske hærstyrker har gjort landgang i Spania for å hjelpe til å angripe en lovlig parlamentarisk regering.

Hvor skal alt dette ende? «Det tar to-tre å være enig, det tar bare én å få krig igang,» sier et ordsprog, skriver en innsender i det kjente tidskrift «The Readers Digest.»

Efter å ha lest disse «klipp» i denne spalte, kommer Jesu ord i Matt. 24, 6—14 med hele sin tyngde til sin rett. La oss derfor be om nåde til å ta vers 13 i samme kap. til trøst og opmuntring.

«Men den som holder ut inntil enden, han skal bli frølst.»

begynnelsen, men ikke karismen (nå deg av ene). Vi vil ikke tilbake til den første phasen, som mange roper, men fremover til høyere og fullkomnere gaver, som kan tjene vårt tid, og det moderne menneske i dets streben etter et høyere liv.» Noe lignende sier prof. Karl Vold i sin bok om «Den heilige And», nylig utkommet. Men hvilke høyre og fullkomnere gaver kan man få enn andens? Og viser ikke nettop den foran skrevne beretning at dette tilfullt tilfredsstiller også det moderne menneske i dets streben etter et høyere liv, likesom det har tilfredsstilt alle hundre til alle tider? Man kan heller ikke si at man vil beholde anden og ikke andens gaver, for kommer anden til, så kommer gavene med, og har man ikke anden i bibelsk fylde, har man heller ikke gavene. Må imidlertid denne bok bli en flammande appell til alle kristne å søker anden i apostolisk mål, så skal Gud stadfestet sitt ord, som han gjorde for dom og gjennem sine gaver herliggjøre sitt navn.

A m e n .

I Polen finnes ca. 22 000 pinsevenner og blev døpt ca. 2200 personer i 1936. I Rumenia finnes ca. 180 menigheter, i Bulgaria ca. 80 og nye dannes stadig. I sive Russland er offentlig virksomhet meget vanskelig, men verket går frem. En ledende skikkelse her har vært den russiske offiser fra den tidligere arme Woronaijs. Han ble dømt til tvangsarbeide i Sibirien, men flyktet og kom ut fra landet før revolusjonen brøt ut. Efterpå vant han tilbake til syrusland og begynte pinsevirksomhet derfra, og en stor vekkelse brøt ut, Guds gaver kom i rik virksomhet og Herrrens navn blev lovet vidt omkring. Efter kun 8 års arbeide regnet man ca. 70—80 000 pinsevenner, de fleste andsdøpte. Men forfølgelsen kom igjen. En dag blev han satt i fengsel og dømt til livsvarig tvangsarbeide. (1929). Tiffter 8 års umenneskelig behandling slapp han ut, men kun for straks å sendes bort igjen. Hans skjebne nu i dette øieblikk vites ikke. Mange trofaste arbeidere har litt noe lignende for sintro, men alltid er det dem som er rede til å fortsette. «De har setret i kraft av Jesu blod og det ord de vidnet, og de hadde ikke sitt liv kjært like til døden.» (Apenb. 12, 11.)

Vi må slutte her, skjønt meget av interesse ennude kunde trekkes frem, av lidelse, kamper, seire og nederlag, men om lutring og ledelse tvers gjennem lid og vann. Men plassen tillater ikke mere, kun skal nevnes at «predikantenes første» Charles H. Spurgeon (1834—92) en gang uttalte en merkelig sats, som skalde bli en virkelig opfylt profeti gjennem den nu omtalte vekkelse:

en søster begravet ved døpen til døden, før å oppta å vandre et nytt liv.

Så var det å dra til fellesmiddagen

i Misjonshotellet. Der var en stor venneskaps samlet til et veldekket bord. I pausene vekaledes med sang og taler. Glansnummere var uten til den lille sang som ble sunget av gamle broder Seehaus, br. Hansen fra Skien og W. Holm.

Like etter fellesmiddagen fikk vi overvære sondagskirkens demonstrasjon. Ca. 1500 barn og lærere fra byens og omegns forsamlinger deltok og tre musikkorps. Det var et vakkert og imponerende syn, da de marsjerte inn på torvet. Her holdt pastor Fossen tale og likeledes en skolebestyrer. Et barnekor sang «Dellig er jorden». Det var en gild dag for barna.

Umidelbart etter fortasste stevnet med møte på torvet. Et veldig skare mennesker var samlet, og det hadde derfor vært påkrevet å hatt en kraftig musikk. Kaspar og frue deltok med taler og sang. Likeledes br. Hansen og Holm fra Skien. Underdette avsluttet med en innbydelse til de uforente om å stride for å komme inn. Det var god anledning for alle å høre, da torvmøtet var arrangert med høytaleranlegg.

Aftenmøtet.

Efter torvmøtet fikk man sig en kort spiserast og så var det igjen møte. Det holdtes kl. 7 i Tabernaklet. Et meget stort og flott lokale. Det ble bygget som Folkets Hus, men da de ikke klarte det, overtok baptistene lokalet og innredet det til møtelokale.

Her talte først misjonær Bernhard Nilsen. Det blev så gitt anledning til frie vidnesbyrd, hvor flere deltok. Den riktige vidneandelen var ikke rådende. Det manglet meget av den gode gamle glæd og varme over vidnesbyrden. Måtte dessverre bryte ut midt i møtet da båtskulen gikk kl. 9. Men min bønn var på hjemveien: O, om Herren vilde antenne en ny glæd i de troendes hjert, så all lunkenhet kunne forsvinne. Mer av det overflodige liv. Mer av synderes nød på våre hjerter.

S. T.

Misjonsfest i Tune.

Søndag 29. august holdt vennerne i Tune fest i anledning str. Helga Lundebys hjemkomst fra Kina. Festen holdtes hos br. Hartvig Mellesby, hvor det var samlet riktig man-

Forsvrig fortsatte stevnet også mandag. Br. Haug skulde da ha både.

Mitt helhetsinntrykk av Arendalstevnet stod ikke til forventningene, men uten tvil var det et stevne som vil sette merke etter sig.

Stefan P. Trøber.

Fra Hauge.

På Rosly og Hauge er det tett bebyggede stryk, og det bor ikke så få mennesker der nede. Her har bror Simen Eriksen fra Fredrikstad ståt i noen år optatt et ganske godt arbeide, som ikke har vært uten frukt. Flere har på denne tid blitt freid og endel har også lått seg begrave med Kristus i døpen.

Onsdag den 3. septbr. deltok br. Soll og undertegnete fra Sarpsborg gleden av å besøke vennenne. Det ble en dyrebar stund og vi kunde gledie oss sammen om vår felles frelse.

Det vilde absolutt bli en større iver og arbeidsglæde i forsamlingsene om man mer utvekslet brødre til de forskjellige småstader og utførte et mer planmessig arbeide for å vinne nytt terreng for Guds rikes fremme.

Fra Sarpsborg.

Efter stevnet har vi ikke hatt besøk av noen predikende brødre. De vanlige møter har vært holdt og formalsomliges brødre har deltatt etter evne.

Nu søndag (5. tseptbr.) deltok br. Simen Eriksen fra Fredrikstad med oss. Endel venner fra Hauge var også kommet opp. Det var et herlig samvær om Guds ord. Til avslutning var det brødbryteleise. Vår bønn er at det må komme en oppvåkningstid for Guds folk og en herlig vekkelse for verden.

S. T.

Den Norske

Congomision

har årsmøte den 3. oktober i Hausmannsgt. Bedehus. Møte kl. 11. Fest kl. 5.

Fellesmiddag i Lærerinnenes hus kl. 1.30.

Middag med kaffe kr. 1.90. Den som vil delta i middagen melder sig hos A. Andersen, Tortestgt. 41, Oslo senest innen 1. oktober.

Alle velkommen.

Høststevne

avholdes i forsamlingen Knoffsgt. 6 i Drammen 25–26 september. Velkomst møte lørdag kl. 19 i lokalset.

Søndag 10.30 og 17 i Turnhallen.

Fellesmiddag vil bli arrangert til kaffe, melk og smørbrød på lokale.

De som ønsker å delta i fellesmid-

dagen må melde sig innen 20. sep-

tember til Ditlef Christoffersen,

Olaf Kyrrsgaard, 10, likeas de som

gjør å overnate, så vil der så

vært mulig bli ordnet med inngåværing.

Det vilde være praktisk om

de enkelte forsamlinger sendte inn

samlet innmelding til stevnet.

Velkommen i Jesu navn.

På forsamlingsens vegne

Peter Spæren, Ditlef Christoffersen

Eldstebrødre.

Nytt førsteklasses og badehotell

Hotell «Dronningborg» i

stad. Telefon 116, Grimstad.

Endelig har her Guds tempe-

lian plass for konferanser og

selskjøkken. Morgenmaden

landets Perle. Idyllisk mon-

salte sjøvann, prektig

blandt sier og holmer.

Troende

Besk BANK-KAVER

(Trygve Gabrielsen)

Pleens gt. 2 b II, ved Ytre

vet, Oslo.

God middag.

Kaffe og smørbrød

Rimelige

Til Misjons-Rå-

elskede, kaldede

Norge og så langt

Nåde være med

Gud var far til

Kristus.

Først takker J

Jesus Kristus for

sendt oss deres

og husket oss i

vi denne måte

arbeidere for s

delse iblandt d

herre som kjenn

lønne enhver av

ter deres trosk

Herren i sin næ

være helt i oss

først til sitt velba

Vi er alle fri

i alle måter. G

Vi savner nok

— moter —

møter —

på vår aller

lenges ofte et

hvite mennes

flere måneder

hvite. Men

lig god og ha

ter på tørr

moter hvor de

net at tale C

vært vanskel

sant at Gud

ger, intill v

være hans n

Vi kom he

den fra Imp

i 6 måneder

slått oss ned

var mange

virkefelt. De

ten av hver

ca. 2000 inn

Vi sendte

om tillatels

svaret kom

ken grunn

kene er ten

som kjenn

gangsmåte,

usannsynlig

ger med i s

svært flin

bort fra v

alt for god

sa meget t

kars men

i overtro. I

ikke lot s

regelmess

interesser

hjelpe de

på ham.

Vi blev

benekten

matte gj

gå derifr

kjent me

de så de

vet for a

bad oss e

til state

skulde fa

Da

MISJONSRØSTEN

Høststevne

og badehotell

Hotell «Dronningborg» i

stad. Telefon 116, Grimstad.

Endelig har her Guds tempe-

lian plass for konferanser og

selskjøkken. Morgenmaden

landets Perle. Idyllisk mon-

salte sjøvann, prektig

blandt sier og holmer.

Troende

Besk BANK-KAVER

(Trygve Gabrielsen)

Pleens gt. 2 b II, ved Ytre

vet, Oslo.

God middag.

Kaffe og smørbrød

Rimelige

Til Misjons-Rå-

elskede, kaldede

Norge og så langt

Nåde være med

Gud var far til

Kristus.

Først takker J

Jesus Kristus for

sendt oss deres

og husket oss i

vi denne måte

arbeidere for s

delse iblandt d

herre som kjenn

lønne enhver av

ter deres trosk

Herren i sin næ

være helt i oss

til sitt velba

Vi er alle fri

i alle måter. G

Vi savner nok

— moter —

møter —

på vår aller

lenges ofte et

hvite mennes

flere måneder

hvite. Men

lig god og ha

ter på tørr

moter hvor de

net at tale C

vært vanskel

sant at Gud

ger, intill v

være hans n

Vi kom he

den fra Imp

i 6 måneder

slått oss ned

var mange

virkefelt. De

ten av hver

ca. 2000 inn

Vi sendte

om tillatels

svaret kom

ken grunn

kene er ten

som kjenn

gangsmåte,

usannsynlig

ger med i s

svært flin

bort fra v

alt for god

sa meget t

kars men

i overtro. I

ikke lot s

regelmess

interesser

hjelpe de

på ham.

Vi blev

benekten

matte gj

gå derifr

kjent me

de så de

vet for a

bad oss e

til state

skulde fa

Da

Høststevne

og badehotell

Hotell «Dronningborg» i

stad. Telefon 116, Grimstad.

Endelig har her Guds tempe-

lian plass for konferanser og

selskjøkken. Morgenmaden

landets Perle. Idyllisk mon-

salte sjøvann, prektig

blandt sier og holmer.

Første

Besøk BANK-KAVER

(Trygve Gabrielsen)

Pleens gt. 2 b II, ved Ytre

vet, Oslo.

God middag.

Kaffe og smørbrød

Rimelige

Til Misjons-Rå-

elskede, kaldede

Norge og så langt

Nåde være med

Gud var far til

Kristus.

Først takker J

Jesus Kristus for